

שונה למלחמת יום הכיפורים

בזרי אור

מסיפורי הקרבות:

אל מול „מפצח“

בטרם חוסלה חוליה זו, נפתחה אש נ"ט מעמדות שמעבר לתעלה ופגעה בטנק של יורם. אבי, שהיה בקרבתו, קפץ מן הטנק שלו ורץ אל הטנק הפגוע. יורם היה מת, שסוע במתניו, נהרג כנראה מייד בפגיעה. הטנק קשר צבי היה פצוע קשה. אבי קרא לנהג, שנשאר שלם, לצאת מהטנק, הסביר לו היכן הוא נמצא והורה לו להעביר את הנפגעים לתאג"ד בתעו. הטנק יצא לדרכו לתעו. כשהוצאו ממנו הנפגעים, היה גם צבי מת.

שלושה שנחלצו

בשלב זה של הטיהור תוך נסיעה דרומה נגלו לעיני הצוות של אבי שלושה חיילים רצים לעבר הטנק.

הרימו את הראש ואנחנו זיהינו ארבעה, אבל לא יכולנו לעשות כמעט דבר, הם היו קרובים מאוד, 15 מטרים מאתנו, על הראמפה למעלה, בגובה 12 מטרים. עשינו חרקה מהירה על המקום עם המון אבק. תוך כדי הסיבוב הזה הם ירו בנו, פגעו בתותח הטנק שלי ועשו בו חור (ואחר-כך, במשך שלושה ימים נלחמנו עם חור בתותח). כשגמרנו את הסיבוב נעצנו מול החוליה ואמרתי לתותחן: ברגע שמתפור האבק, אתה יורה לשם פגז מעיד. האבק התפור והתותחן צו"ק לי: אני רואה את פרצופו — והריבץ בו פגז מעיד. היה מדהים לראות פגז נורה על בן-אדם והוא מתעופף באוויר ומתרסק.

ולנסות לחלץ את הנפגעים. חגי קרב אל הטנק הבורר ומשהגיע אליו, נסע גם הטנק שלו. מפגיעה זו נפצע פצעי-מוות הטנק קשר. חגי נפצע מ"צורר כדורי מקלע שחדר לריאתו ופגע קשות בזרועו. הוא נפל לתוך הטנק, מקומו נתפס על-ידי התותחן, אשר נסע מייד גם הוא. נותר הנהג לבדו. הוא התניע את הטנק וחילצו לאחור עם הפצועים לעבר התעו. כשהוצאו שם והובאו לתאג"ד, כבר היה הטנק מת. התותחן מת מפצעיו בטרם פונה לעורף.

מייד לאחר זאת נפצע המ"פ חנוך מרסיס בעינו. סגנו אבי נטל את הפיקוד, אבל לא יצאו 10 דקות עד שהודיע חנוך שעינו נחבשה והוא מסוגל להמשיך בפיקוד. הוא הורה לאבי ל"נוע עם הכוח שעמו דרומה ולטהר את השטח באש והוא עצמו ינוע צפונה.

בשלב זה — סמוך לשעה 1500 ה"ג"ע עמנואל המג"ד והצטרף ללחימה. לאחר כשעה אירעה תקלה טכנית בטנק שלו והוא ביקש מאבי לשלוח לו טנק אחר. טנק-החילופים הגיע, המג"ד עבר אליו והצטרף אל המ"פ. שניהם נעו בסריקה ואש מדרום לצפון, ואילו אבי הסמ"פ נע מצפון לדרום, מולם.

פצצת בזוקה מטווח מגע

אבי הגיע אל שולי הראמפה השו"טת על הצומת שממנה מתפצלת הדרך אל המזח ושם נתקל בחוליית באזוקאים בטווח של כ-15 מטרים. עד אז לא ראיתי אותם. רק כשהיינו לידם

היתקלות

פלוגתו של חנוך, במרכז הגזרה, שנערכה ויצאה בצהרי יום 6 באוקטובר מתעו נוצה בזמן התקפת האוויר, החלה לנוע בשטח שקט. מטוסי-האוי"ב הסתלקו וכביש המיתלה מערבה נראה רגוע. סמוך לאחר היציאה פ"ר שה המחלקה של אורי ופנתה דרום-מערבה לעבר ראס-סודר. יתר הכוח נע משני עברי הכביש, כשהמ"פ מוביל את הטנקים מדרום לציר וסגנו אבי את הטנקים מצפון, אל הראמפות שמהן היתה הפלוגה אמורה להגן על קו המ"פ עוזים.

ב-14.20 לערך, הגיעו הטנקים לט"ווח 600 מטרים מעמדותיהם. הפקודה היתה לפתוח באש לעבר מטרות בג"ד המערבית של התעלה, אולם למשך דקות אחדות דומה היה כי המרחב שבין קו המים לבין הטנקים נקי מאוי"ב. הטנקים החלו נעים אל הראמפות ואז נורו עליהם הטילים הראשונים. סמוך לראמפה שמדרום לכביש צצה חוליית באזוקאים מצרית ופגעה מטווח קצר בטנק של אורי. אורי, מסקד-הטנק הוותיק בפלוגה ורבי-הסמל שלה, נהרג מייד ויחד עמו נהרגו שלושה אנשי צוותו.

הודעת המ"פ בקשר „אורי הלך" עברה כעוזע בין הצוותים שנכנסו עתה ללחימה. אותה עת עצמה החלה הפגזה ארטילרית מתעצמת והולכת, והיתה מדויקת ומסוכנת בעיקר מצ"פון לכביש.

המפץ נפצע ומתאושש

המ"פ חנוך ביקש ממפקד-המחלקה שעמו, חגי, לנוע אל הטנק של אורי

הנפגעים העברנו לשני הנגמ"שים ה-
אחרים וכך התחלנו לחזור לצומת."

טנק בודד בצומת

כשהגיעו הנגמ"שים לקרבת צומת
כבישי התעלה והמיתלה שוב התלק-
חה ההפגזה הארטילרית בכל עוזו. דני
ידע: "אם ניכנס לתוך הצומת, לא
ייעצו איש חי. החלטתי לשבור לכיוון
צפון כדי לעלות אחר-כך לכביש המי-
תלה. תוך כדי התמרונים שם אני נו-
כר, שבמפה זה מסומן כאיזור ביצות.
אמרתי: או שאני מנסה, או שאני גו-
מר פה בצומת. הנגמ"ש שלי, שלא היה
כלי-כך תקין, גנח, גנח, ולבסוף יצא
מהשטח הקשה. הגענו לכביש."

הנגמ"שים הגיעו לתעו, הנפגעים
פוננו, הנהג הפצוע הוצא באמצעות
מוט ממלכודת התא, אבל מצבו היה
אנוש. הוא מת על שולחן הניתוחים
בבית-החולים.

באיזור הראמפות נשאר עתה עמ-
נואל. טנק בודד בשטח. במעוז מפצח
ג' היה המצב סביר, פחות או יותר.
חיל-הרגלים המצרי לא ניסה לתקוף
אותו לילה. עד 8 בערב לא אירע דבר.
ב-8 קיבלתי הודעה בקשר: כוח בד-
רכו אלי."

היתקלות-הפתע של מוטי

החבירה בין פלוגה כ' של מוטי לבין
עמנואל במרכז הגזרה נוצרה אותו יום
ב-8 בערב, בקשר. לפי ההוראה השי-

ברגל עד כביש הרוחב, במרחק 25 קי-
לומטרים משם, נאסף, חזר לטייסת ו-
המשיך לבצע גיחות תקיפה במלחמה.

היכן נגמ"ש המ"פ?

מ"מ הסיירים דני הספיק לפנות שני
פצועים לתעו נוצה ובשובו משם הו-
ברר לו, שחניון הנגמ"שים ספג הפג-
זה ארטילרית קשה מאוד. הכלים הת-
פורו לכל עבר. בקרבת איזור הצומת
ראה את נגמ"ש הגור של המ"פ, ומ-
פיו נודע לו שנגמ"ש המ"פ נפגע בה-
פגזה, פגיעה ישירה כנראה, ויש בו
הורגים. הקשר, שנותר שלם בגופו, לא
היה מסוגל לציין את מקומו.

גם עמנואל נכנס לרשת. התברר
שנגמ"ש המ"פ עומד על כביש, אבל
הקשר אינו יודע איזה כביש הוא זה.
דני היה משוכנע שהכלי תקוע אי-שם
על כביש התעלה. כל הכוח שנותר
באיזור — טנק המג"ד, הנגמ"ש של
דני ונגמ"ש הגור של המ"פ — החל
לסרוק את השטח. דני נסע שישה קי-
לומטרים צפונה בכביש התעלה —
לשוא. חזר אל הצומת, החל נוסע ד-
רומה, שוב התקדם כשישה קילומטרים
ושם נמצא הנגמ"ש האובד. המחזה
שנגלה לפניו היה מזעזע: "הקשר ישב
שם על הנגמ"ש מוכה הלם. המ"פ ו-
שני אנשי צוות היו בפנים הרוגים.
הנהג היה פצוע קשה וראשו תפוס
בתא הנהג. ניסינו לחלץ אותו — לא
הצלחנו. הושבנו חייל לייד הנהג, את

אותם עמנואל, יחד עם הטנקים. בקו
משני צדי כביש ופקד על הסתערות.
הטנקים של עמנואל מצפון ונגמשי
הסיור מדרום שטפו בדהרה את הרא-
מפות. החיילים המצריים שלא נקטלו
החלו וורקים את נשקם ונמלטים. עמ-
נואל פקד על הנגמ"שים לפנות צפון-
נה ולטהר את השטח שבין כביש הת-
עלה לסוללה שעל קו המים וגם שני
הטנקים פנו ימינה והחלו לשטוף כל-
פי צפון.

ההסתערות המהירה השיגה את תכ-
ליתה. איש לא נפגע בה. הנגמ"ש של
דני ספג פצצת אר-פיג"י כשהעפיל
על אחת הראמפות, מנועו נדלק, אבל
הכלי המשיך לנסוע והצוות השתלט
על הדליקה באמצעות המטף הפנימי.
אנשי הסיור לחמו במקלעים, ברובים,
ברימונים; הטנקים — בתותחים, במ-
קלעים. בסיום ההסתערות נמצאו הר-
אמפות שבאיזור הצומת בידי עמנואל.
הארטילריה המצרית המשיכה להפגין
את השטח, אבל חוליות הטילים והב-
אזקות שותקו.

בין הטנקים הבוערים

החל להחשיך. עמנואל החליט לש-
לוח את הנגמ"שים לחניון-לילה באי-
זור מפצח ב' כדי שהוא עצמו יצטרף
אליהם בלילה, כדי להיכנס למעוז מ-
דולל זה, שהיו בו שלושה נחלאים
בלבד, ולחלצם. אנשי מפצח א' הצ-
ליחו לצאת ולהיאסוף על-ידי הטנ-
קים במעוז העיקרי, מפצח ג' היה ב-

"ירינו עליהם, והחטאנו — וטוב שה-
חטאנו. התותחן שלי ראה שאחד מהם
יש לו רובה אף-אן. הזהרתי את יתר
הטנקים לבל יירו. השלושה האלה
הגיעו אלינו ואז התברר, שאלה נח-
לאים ממעוז מפצח א' שהיו בתצפית
על קו המים, הותקפו והצליחו להי-
חלץ". אבי אסף אותם, הדריך אותם
כיצד להגיע ברגל לתעו נוצה, מרחק
8 קילומטרים. הם אכן הגיעו ובשלב
יותר מאוחר של המלחמה הצטרפו
לפלוגת הסיור.

הסמ"ס מצפון והמג"ד עם המ"פ
מדרום המשיכו להתקרב זה אל זה
וכשהצטמצם המרחק כדי 150 מטרים,
פגע טיל סאגר, שנורה מעבר לתעלה,
בטנק של המ"פ. הטנק התלקח. שניים
מאנשי-הצוות — הנהג והתותחן, כולו
כוויות קשות — הצליחו להיחלץ ול-
הגיע לטנק של אבי. המ"פ חנוך וה-
טען-קשר שנמצא עמו בצריח, נהרגו.
הטנק הפגוע עמד חשוף בשטח פתוח.
אבי תפס עמדת היסוד והורה למ"מ
יקי לגשת אל טנק המ"פ ולנסות לח-
לץ את שני הלכודים בתוכו. יקי קרב,
יצא מהטנק, ניגש לטנק המ"פ ובאר-
תו רגע החלו הפגזים מתפוצצים בתוך
הטנק וסרט הכדורים של מקלע-המפ-
קד נאחזו אש והחל מרסס את סביבתו.
עד מהרה היה הטנק כולו אחוז לה-
בה. יקי נאלץ להתרחק ולנטוש את
הנסיון לחלץ את שני ההרוגים. לאבי
לא נותר אלא לדווח למג"ד: המ"פ
נהרג.

הסתערות משולבת

בשלב זה, השעה היתה בסביבות
1630 אחרי-הצהריים, החלו המוני רג-
לים מצרים עולים מן המים, נאחזים
בסוללות שעל התעלה, בראמפות, בין
גדרות המעוזים. המג"ד החליט לה-
כניס ללחימה את יחידת הסיור שנ-
מצאה במיתלה. הוא הזעיק אותה וה-
כוח הגיע בנסיעה מהירה על הכביש:
המ"פ נחום, המ"מ דני ומחלקתו של
דני, בסך-הכל חמישה נגמשיים.

התמונה שנתגלתה לעיני כוח הס-
יור היתה סבוכה מאוד. דני ראה לפ-
ניו, טנקים יורים לכל עבר והמוני
חיילים מצריים מתרוצצים סביבם.
כוח-הסיור התפלג לשניים. המ"פ נ-
חום עם נגמ"ש נוסף נערך מדרום
לכביש, דני עם שני נגמשיים נוספים
מצפון לכביש, וכך, באש מקלעים
צפופה, תוך ירי למטרות מטווחים ק-
צרים ביותר של 10-15 מטרים, הת-
קרב משני צדי כביש המיתלה אל
צומת כביש התעלה. לפני הצומת ערך

מצב תקין, אך ללא יכולת לסייע לא-
גף המדולל.

עתה, לאחר שהשתררה רגיעה יח-
סית באיזור, שלח עמנואל את אבי
ואת המ"מ יקי לעבור בין שני הטנ-
קים הבוערים ולחלץ מתוכם את הנפ-
געים. אבי נסע לטנק של אורי ויקי —
לטנק של חנוך. שני הטנקים כבר היו
גושי-מתכת מעוותים, מפויחים וע-
שנים. התחמושת עדיין התפוצצה בש-
ניהם. לא ניתן לעשות דבר.

בשלב זה, דקות לפני שהחשיך, נפ-
גע מטוס סקיהוק מעל לשטח. אבי
ראה את הטייס צונח ונוחת ונסע
אליו בטנק, אבל הטייס שנראה כי
לא ידע מי הרודף אחריו — מצא מס-
תור בין שרידי המבנים שמדרום לצו-
מת. אבי לא מצא הטייס הוא ראה
באותן שעות-לחימה ואחרי-הצהריים
מטוסים אחרים נפגעים מטילי קרקע-
אוויר והדבר הציק לו. בחקירות שי-
ערוך בימים הבאים, יודע לו, כי אותו
טייס שצנח, לא נכנע על-נקלה. הגיע

ספר 4

מפקדת האוגדה

דף קרבי מס' 4

אחרי הלוחמים

הנה עבר עלינו יומה הרביעי של המלחמה, ואנו מסיימים להכות באויב, לטבט ולבער את טורכתינו.

ביום הכיפורים צלח האויב את התעלה בעוצמה גדולה. מי כמובן יודע זאת.

את אשק ביצבתם בקרב גיבורים אל מול טני המלחמה החזקה. האויב איבד סוללות
להתרחק מן המים מזרחה-הוא נלחץ ללא הרף, בעוד כוחותינו בערכים ומכים בו.

כך הופכים ימי החגים לימי התמודדות עקובה מדם, אך נרשמים בהם פרקי גבורה
ורעות לוחמים שלא יסופו מלב.

אני רוצה להודות לפלוגות הטנקים אשר החזיקו מעמד, פעמים מול רבים בתום האש-
לכדם. במלחמתם בלפון את האויב ואיפשרו לכוחות צה"ל החטים לעזרה להיעדר ולתקוף.

בעיצומה של מלחמתנו ההולכת וגוברת אני רוצה להודות מפורש לב לוחמי המעוזים,
אנשי החי"ר ולחיתם. הבודדה, רבת המאמץ והיסודיים. אני רוצה להודות לתותחנים

הפועלים בצורה בפלאה, והמגלים מופת של תושיה ופזו בתנאים קשים. תודות לאלה
ולחיילי החיילות האחרים שבטאו עמם במאמץ-עמלני

חג פסח בלענו בא עלינו ואנו באים. אני גאה ככולכם. בערך יחדיו בחושי החלטה לבצע
מקרב ובמלחמה כזו.

אברהם אבידור, מלוח

מפקדת האוגדה

י"ג בחטרי תתשל"ד

9 באוק' 1973

איר מוטי שלושה טנקים לחסימה על צומת דרך-התותחנים. משם צריך היה לחבור פיסית עם עמנואל. משחבר, קיבל הוראה לנוע לכיוון המזרח. כשהיה בדרכו, קיבל הוראה חדשה לחזור לצומת המיתלה, כיוון שלא נשאר עוד שום כוח על ציר המיתלה.

מוטי נסע בכביש התעלה, הפעם בקצב איטי יותר. אחרי תנועה של כ-5 קילומטרים מלווה אש ארטיל-רית ללא הרף — פגזי תאורה, נפיץ וזרחן — ראה שלפניו על הכביש עוברת קבוצת חיילים גדולה, בתנועה שלווה, רובים על הכתף. כאשר הגיע לטווח 40 מטרים ראה כי אלה חיילים בבגדים בהירים — מצרים. הפעיל את הזרקור והאיר אותם. לא נותרו עוד ספיקות. נתן פקודות-אש, ירה פגזים, צרורות מקלעים ואחר כך הסתערו הטנקים בשרשראות. איש מן הכוח המצרי הזה לא נותר חיים בשטח: איש מן הכוח של מוטי לא נפגע.

אדמת ירח במפצח ב'

בצומת כביש המיתלה וכביש התעלה נפגשו הטנקים של הפלוגה עם עמנואל, שקיבל עתה תגבורת לאחר ש-עמד שעות לבדו. הוא הורה למוטי להצטרף אליו עם עוד שני טנקים מן הפלוגה. בכוח של ארבעה טנקים רצה להיכנס למעוז המדולל מפצח ב'. גורל שלושת החיילים שנותרו שם הציק לו מאוד.

ארבעת הטנקים עברו את הצומת, נכנסו למעוז תחת הפגזה כבדה. עמנואל הוביל את הכוח למרכז המיתלה. חיילים מצריים לא היו בתוך המעוז אבל היו בדרך הגישה ובאגפים. „צעקנו, חפשנו קראנו. המעוז היה הפוך וכתוש, זרוע בורות של מרגמות 240 מ"מ כנוף ירח. נפש חיה לא מצאנו". מאחר שכבר נמצא הכוח בתוך מעוז, הורה עמנואל לעלות לסוללה ולסרוק באש את קו המים, אחר כך ירדו הטנקים מצידו הצפוני של המעוז, כשעמנואל מוביל.

טנק שוקע בביצה

ביציאתם נורה עליהם מטח של בא-זוקות. עמנואל סובב את הטנק שלו וקרא למוטי להסתובב בדיוק על ה-עקבות שטבעו הזחלים שלו. כי הא-זור ביצתי. מוטי פעל לפי ההוראה. הוא הסתובב בעקבות זחלי המג"ד וה-עביר הוראה דומה למ"מ, ק. שנפע אח-ריו. בטרם הספיק מוטי לסיים את הפקודה, החליק טנק זה ושקע בתוך הביצה עד לצריח. לטנק הרביעי לא נותר מרווח סיבוב. מוטי קידם את הטנק שלו, ואיפשר גם לסמל שנמצא בו לבצע את הסיבוב.

במצב זה הורה מוטי לסמל לרדת מהטנק שלו ולחבר כבל לטנק השקוע כדי לגרור אותו בעוד המ"מ מחפה באש. הסמל ירד וחבר כבל אל ה-טנק. פגזים ארטילריים נחתו בטווח של מטרים ורק בגלל האדמה הביציתית היה האפקט מועט. הצוות של הסמל סיים את קשירת הכבל, חזר לטנק והתחיל לגרור. הטנק היה שקוע עמוק מדי ולא זו. מוטי לא ראה ברי-דה. ירד גם הוא מן הטנק, התחבר גם הוא בכבל והורה למ"מ לסייע בגרירה על ידי הפעלת מנועו. „אני משכתי ויריתי, הסמל משך וירה, הטנק הש-קוע ירה גם הוא במקלע המפקד — נחלצנו”.

אבל ההרפתקה עדיין לא נסתיימה. המארבים המצריים הספיקו להתקרב

פנים של ילד

עד שלא הוציא את המזרק לא האמנתי שהוא הרופא פנים של ילד.

עד שלא גחן על הפצועים. וחבש וטיפל והרגיע לא האמנתי שהוא הרופא פנים של ילד.

עד שלא שמעתי מזעיק הליקופטר פינוי לא האמנתי שהוא הרופא, פנים של ילד.

רק מאוחר יותר, ראיתי רגוע מעט אפילו מחייך, כשעסק בטיפולי שילשולים, כאבי ראש וגריפות למיניהן.

נתו היתה, שאם תימשך הלחימה בא-זור בקצב הזה יעמוד הכוח בבוקר בבטן ריקה. הוא ביקש לשלוח טנקים לאחור, בדירוג, להתמלא. האישור השתהה. לבסוף ניתן, וטנק של מ"מ עם הגור שלו הופנו מזרחה לתעוז נוצה.

באחת הגיחות, סמוך לעלות השחר, תפסו הטנקים של מוטי עמדות בין הכרובות שעל הסוללה ושם מצאו עצמם בליבו של מארב נ"ט מצרי ק-רוב. מוטי הוזהר על-ידי טנק שכן: „אר-פי-גי מעליך”. מוטי הספיק ל-הבחין בבאזוקאי, ירה פגז — כנראה בו-זמנית ממש עם החייל המצרי. ה-פגז חלף ליד פניו של מוטי, החליק על סיפון הטנק, והרסיסים כיסו את פניו. „לרגע חשבתי שזה רציני, כי הפנים שלי נשטפו דם. אבל אחר כך ראיתי שזה לא נורא. המשכתי. רק ל-קראת הבוקר הרגשתי שהאף נפוח ואני מתקשה לנשום”.

הסתערויות על חי"ר

באורו הראשון של הבוקר, כשנוצ-רו תנאי ראות, התחילו המצרים לצ-לף על כוח הטנקים בטיולי סאגר מן הגדה המערבית. שני טנקים מן הפ-לוגה של מוטי נפגעו כבר במטחים הראשונים. הצוותים הצליחו להיחלץ ללא פגיעה. אז נתגלה, כי חוליות רג-לים מצריות, אשר הסתתרו או נמנעו מפעילות במשך הלילה, שורצות לרוב בשטח ונוסף למארבים אף החלו מפז-רים מוקשים. לא נותר אלא להסתע-ר עליהם.

ההסתערויות קטלו בחי"ר המצרי אבל שני טנקים מן הפלוגה המדולד-לת עלו על מוקשים ופרסו זחלים. עם בוקר החזיק עמנואל עם פלוגתו של מוטי במרכז הגזרה באותן עמדות שהיה בהן בערב ושלט מהן על קו ה-מים. „לא זזנו אחורנית אפילו סנטימ-טר אחד — אבל נשארנו עם פחות כלים”.

פיקו לקפוץ החוצה. שניים מהם ב-כוויות קשות. מוטי קרב אל הטנק הבוזר אסף את שני הפצועים לטנק שלו. שני האחרים הוכנסו לצריח של טנק אחר והכוח חזר אל הראמפות. פצצות התאורה המצריות הקלו על תשעת הטנקים במעברים הצרים של שדות המוקשים ליד המעוזים.

הארטילריה המצרית גברה במיוחד בשלב זה כאשר הדמימו הטנקים את מנועיהם. בעוד שבועיים, כאשר יהיו בגדה המערבית, יגלו בכברית, מול מפצח, את מגדל הסונאר של הארטיל-ריה המצרית, אשר איכן את הטנקים. עוד פעמיים במשך הלילה הוזעק הכוח על ידי המעוז לסכל מאמץ גי-שור. כשחזר — השעה היתה 2 אחר חצות. מוטי היה צריך לרכז את הטנ-קים שהתפורו. ההנחתה הארטילרית המצרית היתה הפעם בממדים של רעידת אדמה.

„אר-פי-גי מעליך”

סמוך לשעה 3 בדק המ"מ את מצב התחמושת והדלק של הטנקים. מסק-

אל הטנקים ועתה משנחלצו, צריך היה לרדת שוב עם הכלים כדי להתיר את הכבלים. הצוותים התירו, חזרו לטנ-קים ונעו. עמנואל ארגן מחדש את הכוח באזור הראמפות.

ספיגת אש הסוללה

סמוך לשעה 22.00 הודיעה המפקדה בקשר כי ליד מפצח ג': „הם בונים גשר”. הכוח של עמנואל נע אל קו המים למקום שצוין, ליד נקודת ה-א"ם „רד”. הם הגיעו עד הסוללה, התפרסו, האירו את המים בזרקורים ולא הבחינו בפעילות גישור, התעלה היתה שקטה. הזרקורים הדולקים מש-כו אליהם אש ישירה מן הגדה המע-רבית. אחרי הסריקה ירדו הטנקים ו-חזרו אל הראמפות. אחר שעה קלה שוב הודיעו על פעולות גישור. הטנקים חזרו, עלו אל הסוללה, הפעם שלוש מחלקות — אחת מדרום לנקודת א"ם ושתיים מצפונה. האש מן הצד המערבי היתה עזה עוד יותר. הטנק של ק. ספג פגיעה ישירה של פגז ארטילרי זרחן והתלקח מיד. אנשי הצוות הס-

חוסר ידיעה

פגשתי חייל
חייל שאינו יודע בבירור
מה פירוש המילים
איסטרטיגיה
דוקטרינה
לוגיסטיקה
קונסטלציה
מה שהבחור כן יודע, זה
להיכנס ל"פטון"
לפרוץ בעורף האויב
להקים ראש גשר
ולהגיד:
יאלה חברה
תבואו כבר.

עשרות טנקים בשטח נמוך

ברגע שקיבל ירון את הקריאה הי-
בהולה לא לתפוס עמדות מערבה, אלא
להגיע במהירות דרומה אל הוואדי,
הורה המפקד לשובל: "רוץ לוואדי,
עם כל מה שיש לך!" שובל, אשר
שמע את ההוראות שניתנו לירון, קיבל
את ההוראה כאשר זו כבר היתה בתהי-
ליך ביצועה. שתי יחידות משנה היו
בעת הזאת תחת ידו: זו של עירא
וכוח של טנקי סנטוריון בפקוד אבי-
שי. היחידה — עירא בראש, הסנטור-
יונים אחריו ושובל בתווך — דהרו
לאורך כביש הרוחב ועד מהרה עברה
על פני יחידת חרמ"ש מילואים, אשר
עמדה שם במצוקה נראית לעין ללא כל
נשק נ"ט. מנסה לתפוס מחסה מפני
ירי הטנקים שהתנהל במרחק זעום
דרומה.

עירא הגיע לשולי ואדי מבעוק.
"הגעתי — לא דובים ולא יער. איפה
המצרים? בריצה המהירה עוד עפה
לי מפה. ניסיתי לשאול את ירון איפה
המלחמה, אבל הוא היה עסוק מדי. לא
הפרעתי לו. ראיתי שם את נגמ"ש
קצין הקישור האווירי עומד על גבעה.
שאלתי אותו: איפה זה? אמר לי: עלה
הנה. עליתי אליו על הגבעה ואז ראיתי
תי: עשרות טנקים! לא האמנתי למר-
אה עיני. הם היו בשטח נמוך. את ירון
לא יכולתי לראות, כי היה מוסתר בי-
אגף שלי".

החטיבה המצרית נתפסה במלכודת

אחרי שני המטחים הראשונים של
חמשת הטנקים של ירון, נראה שהמצ-
רים הבינו סוף סוף כי נכנסו מל-
כודת — והחלו להיחלץ לכיוון צפון
ואז נכנסו לפעולה שלושת הטנקים הי-
נותרים של ירון ומכאן ואילך ירו של
הטנקים במצולב על השדרה המצרית.
תוך דקות אחדות כבר דלקו כשני תרי-
סרי טנקים מצריים.

מוגבל

מפקדת האוגדה

דף קרבי מס' 6

אחי הלוחמים!

יום השיעי למלחמה ואנו בקווי האש, מפשיכים להלום ללא הרף

באויב המצרי.

עמדתם בגבורה עילאית בקשים שבקרבות.

האויב אשר פרץ מזרחה נבלם זה מכבר וזה ימים לא זכה להישג כלשהו.

אחם חוקשים אותו יומם ולילה ובכל קרבות התנועה והאש היתה ירכס על העליונה.

בעוד כוחנו מתעצם לקראת ההכרעה הקרבה ובאה, נפל מעוז המזח, מעוז

הגיבורים.

לוחמים מעטים אלה החזיקו מעמד שבעה ימים ושבעה לילות בתופת האש,

כחיל-מצב, מנותק ומבודד.

הם הדפו התקפות אויב רבות, הם היו לנו לעיניים, הם. שווחו את אש

חוחיננו, הם מילאו חובתם עד חום.

לכן לא נאמר כי נפל מעוז ונאבל על כך, אלא נאמר בגאווה כי גברים

עזים אלה רשמו דף בלתי נשכח בספר מלחמת ישראל.

בעוד המלחמה נסושה לאורך הגזרה, נפל המפקד, נפל מצביא בקרב, נפל

לוחם אמיץ לב, מסור ונאמן, אשר לחם בכל מלחמת ישראל מאז הש"ח.

אנו מפשיכים במלחמה זו וזכרו עמנו.

אחם אשר ניצבתם מעטים מול רבים, בין ישראל ובין מבקשי נפשה, השאו

על רכב הפלדה את הנצחון.

קלמן מגן, אלוף

מפקד האוגדה

י"ט חשרי התשל"ד

15 אוקטובר 1973

מהלומת מחץ בוואדי מבעוק

ירון הוציא את הטנקים שלו מתחת
לרשתות והוביל אותם במהירות דרו-
מה. בדרך קיבל הוראה לרוץ מערבה,
לתפוס עמדות ולדווח. "ברגע שהת-
חלתי לפנות מן הכביש מערבה, שוב
קוראים לי: אס-אוראס! — מהר דרו-
מה, המצרים על ציר המיתלה!"

תוך כדי תנועה פיצל ירון את יחיו-
דתו לשתיים. שלושה טנקים הופנו
כלפי עיקול חד של ואדי מבעוק, כדי
לתפוס עמדות ניצבות לערוץ, מצפון-
מזרח לדרום-מערב. הטנקים האחרים,
בכללם זה של ירון עצמו, תפסו עמדות
ממזרח כלפי מערב.

השדרה המצרית לא הבחינה

כשעלה ירון עם ארבעה טנקים לעמ-
דות מעל צלע הוואדי, נתגלתה לפניו
שדרת הכוח המצרי. שלושת הטנקים,
הסתבכו קצת בכיוון והגיעו למטרה
לא מלמעלה אלא מתוך הוואדי עצמו
כשהם נוסעים, למעשה, במקביל לסני-
קים המצריים — אבל תפסו לבסוף
את עמדותיהם.

ירון נדהם קצת לראות את השדרה
המצרית נוסעת כמו בחלל ריק, בלי
להבחין במתרחש סביבה. התחלנו
לירות בהם, כשהגיעו לטווח 1400 מטר.
רים. תחילה ירו רק חמישה טנקים.
אחר כך הצטרפו היתר. במטחים הרא-
שונים נדלקו שמונה עד עשרה טנקים
מצריים. כל טנק שלנו הספיק לירות
שני פגזים ולפגוע בשתי מטרות. טנק
מצרי אחד תפס, כנראה, מה קורה.
התחיל לרוץ קדימה לבדו, במהירות
כזאת, שפגעו בו בכיוון חצי-לאחור
כאשר כבר היה במרחק של כ-700
מטרים מן הכביש".

מדרום לרכס קרת אל-מורה ועד הי-
כביש המוביל ממזרח למערב לכיוון
עיון-מוסא, לאורך 20 קילומטרים בקיר-
רוב ממזרח למערב, משתרע הערוץ הי-
רחב של ואדי מבעוק.

ביום ראשון, 14 באוקטובר, לאחר
שנבלמו מאמצי המצרים להרחיב את
מאחוזם בגזרה הדרומית של חזית התע-
לה, הטילו למערכה את דיוויזיה 4
הידועה, כדי להגיע להכרעה בגזרה.
בחוד ההתקפה נעה חטיבת השריון 3.
הדיוויזיה צלחה את התעלה באיזור
כברית, עלתה על כביש התעלה ונעה
בו דרומה, באגף הדרומי של העוצבה,
דרך ואדי מבעוק, כשהיא מתכוונת
לפרוץ אל ציר המיתלה ולכבוש את
המעבר החיוני אל תוך סיני.

ביום זה היו היחידות של העוצבה
בעמדות בלימה כלפי מערב ואילו יחיו-
דתו של שובל היתה ביום התארגנות
ומנוחה על כביש הרוחב. האנשים
טיפלו בטנקים, התקלחו ואף טלפנו
הביתה.

תימרות אבק בוואדי

בשעת בוקר מוקדמת דיווחו התצ-
פיות ארוכות-הטווח שהופעלו על-ידי
עמי ממפקדת העוצבה על תימרות אבק
גדולות בוואדי מבעוק. המפקד דן הו-
דיע על כך לשובל והורה לו לשלוח
יחידת-משנה לאיזור הוואדי לבדוק את
המתרחש שם. (ואדי מבעוק עצמו נימ-
צא בגיורת הצנחנים). שובל, שקיבל
אף הוא את הדיווח על סימני תנועת
הרכב באזור ואדי מבעוק, השיב למפ-
קד, כי כבר שלח דרומה, על דעת
עצמו את היחידה של ירון.